

CUDA I DZIWY

Poniedziałek: Na kolorowej planecie

Cele główne:

- rozwijanie aktywności twórczej,
- zapoznanie z literą *f*: małą i wielką, drukowaną (dzieci 5-letnie),
- zapoznanie z literą *f*: małą i wielką, drukowaną i pisaną (dzieci 6-letnie).

1. Zapoznanie z nazwą nowego miesiąca na podstawie wiersza W. Chotomskiej *Kwiecień*.

*Chodzi Kwiecień po świecie
w fiołkowym berecie,
z czarodziejską pałeczką w kieszeni.
Za pomocą pałeczki
w ciągu małej chwileczki
wszystkie rzeczy potrafi odmienić.
Koniom – skrzydła doczepia,
krowę zmieni w fortepian,
tort upiecze ze śniegu,
strusia wyśle na biegun,
dom na dachu postawi,*

*klucz zmajstruje żurawi,
księżyc w czapkę ubierze,
gwiazdy zmieni w talerze,
z klombu zerwie dwa słonie,
by pachniały w wazonie,
z papug zrobi tygrysy,
które jedzą irysy,
sto kogucich grzebieni
w wielkie góry zamieni –
ledwie wyjmie pałeczkę z kieszeni.*

- Zwracanie uwagi na nazwę miesiąca, o którym jest mowa w wierszu; przypomnienie nazwy miesiąca, który występował przed kwietniem, i tego, który nastąpi po nim.
- Wypowiedzi dzieci na temat nieprawdopodobnych rzeczy, które wyczarował kwiecień w wierszu czarodziejską pałeczką; wyjaśnianie, dlaczego nie mogą mieć one miejsca; zwracanie uwagi na humor zawarty w utworze.
- Wyjaśnianie przez dzieci znaczenia przysłowia: *Kwiecień – plecień, bo przeplata trochę zimy, trochę lata.*

Dzieci młodsze (4-letnie): Karta pracy, cz. 2, nr 26.

2. Zabawy i ćwiczenia z literą *f* (dzieci 5,6-letnie).

• Mieszanie kolorów.

Słoiki z roztworami barw podstawowych, puste słoiki.

Rodzic ma słoiki z roztworami farb: żółtej, czerwonej i niebieskiej, oraz puste słoiki. Prosi dziecko, żeby przypomniało mu, jakie kolory powstaną przez zmieszanie farb:

- żółtej i niebieskiej (zielony),
- niebieskiej i czerwonej (fioletowy),
- czerwonej i żółtej (pomarańczowy).

Po każdej uzyskanej odpowiedzi miesza farby w tych kolorach.

• Zabawa Dokończ.

Dziecko kończy porównania, podając swoje przykłady.
Czerwony jak... Niebieski jak... Różowy jak... Żółty jak...

- **Analiza i synteza słuchowa słowa *farby*.**

Dzielenie słowa *farby* na sylaby.

– Co słyszysz na początku słowa *farby*?

- **Dzieci 5-letnie: podział na sylaby słów, które rozpoczynają się głoską *f* (słowa podaje Rodzic) **Obrazki przedmiotów/zwierząt/roślin, których nazwy rozpoczynają się głoską *f*****

- **Dzieci 6-letnie: dzielenie słowa *farby* na głoski**

- **Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *f* (*fajka, flaga, foka...*), mających ją w środku (*agrafka, delfin perfumy...*) oraz na końcu (*elf, kilof, traf...*).**

–Z ilu głosek składa się słowo *farby*?

- **Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *f* (*Franek, Felek, Filip, Felicja, Florentyna...*)**

- **Analiza i synteza słuchowa imienia *Franek*.**

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski.

- **Dzieci 5-letnie: *Odkrywam siebie. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 40,41.***

- **Dzieci 6-letnie: *Odkrywam siebie. Litery i liczby, s. 80-82,86.***

- **Dzieci 4-letnie: Rysowanie ufoludka według tekstu rymowanki.**

- **Słuchanie rymowanki.**

*Jestem sobie ufoludek
cały zieleniutki.
Mam trzy ręce, cztery nogi
i nos okrągłutki.*

*Oczy czarne tak jak węgiel,
kreskę zamiast warg,
brzuch jak balon i sprężynki
trzy na głowie mam.*

- **Omawianie wyglądu ufoludka z rymowanki.**

–W jakim kolorze jest ufoludek?

–Ile ma rąk i ile nóg?

–Jaki ma nos?

–W jakim kolorze ma oczy?

–Co ma zamiast warg?

–Jak wygląda jego brzuch?

–Co ma na głowie?

- **Słuchanie jeszcze raz rymowanki.**

- **Rysowanie ufoludka według opisu.**

PRACA DLA CHĘTNYCH DZIECI: Rysowanie wymyślonej planety: jej mieszkańców, roślin, zwierząt w wybranym, jednym kolorze, np. czerwonym (niebieskim, zielonym, różowym). Nadawanie nazw narysowanym planetom. **Kartki, kredki.**

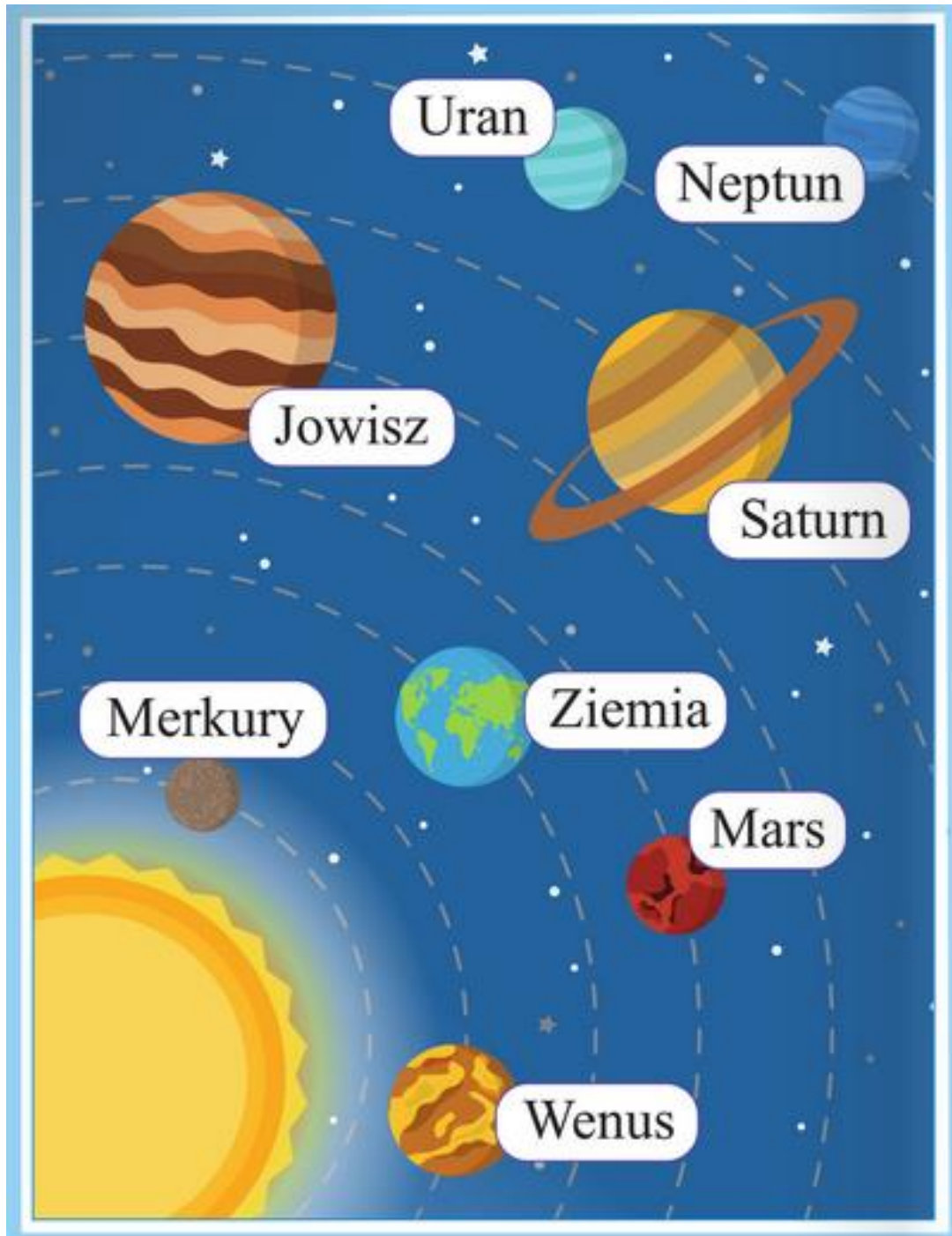
Wtorek: W przestrzeni kosmicznej

Cel główny:

- wyrabianie postawy proekologicznej,

1. Dzieci starsze (5,6-lenie): Karta pracy, cz. 3, nr 70.

2. Słuchanie opowiadania Schima Schimmela *Dzieci Ziemi* – pamiętajcie (w tłumaczeniu Eleonory Karpuk).

- **Oglądanie obrazka przedstawiającego Układ Słoneczny.**

- Wyjaśnianie pojęcia *Układ Słoneczny*.

Układ Słoneczny to Słońce i osiem krążących wokół niego planet.

- Słuchanie nazw poszczególnych planet, nazywanie: tej, na której żyjemy (Ziemia), największej (Jowisz), najmniejszej (Merkury), znajdującej się najbliżej Ziemi (Wenus).

- **Słuchanie opowiadania.**

Gdzieś w najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży cudownie błękitny świat. Z daleka wygląda on jak prześliczna, niebiesko-biała, zamglona marmurowa kula. Ale im bardziej się zbliżamy, tym więcej widzimy kolorów – czerwienie, brązy, żółcie i wszystkie odcienie zieleni. Jest wiele światów unoszących się w przestrzeni, ale ten świat jest szczególny. To nie jest zwykły świat. Są bowiem na nim zwierzęta. Miliardy zwierząt. Więcej zwierząt niż wszystkich gwiazd, które mrugają z nocnego nieba.

A wszystkie owe zwierzęta są dziećmi tego świata. Ponieważ ten świat jest ich Matką.

My zaś nazywamy go Matką Ziemią. Zwierzęta nie są same na Matce Ziemi. Żyją tu również ludzie. Miliardy ludzi. Jest ich więcej niż gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. Oni także są dziećmi Matki Ziemi. Tak więc zwierzęta i ludzie, i Matka Ziemia – to jedna wielka rodzina. I bawią się tu delfiny. I śpiewają ptaki. I tańczą gazy. I żyją ludzie.

W najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży rodzina Matki Ziemi. I zwierzęta pamiętają. One pamiętają Matkę Ziemię z czasów, zanim pojawili się na niej ludzie. Pamiętają czas, gdy lasy były gęste, bujne i zielone. Gdy oceany i rzeki, i jeziora były przejrzyste i krystalicznie czyste. Gdy niebo było jasne i tak błękitne.

Zwierzęta pamiętają też chwile, kiedy ujrzały pierwszych ludzi.

Na początku zaledwie kilku. Ale potem coraz więcej i więcej, aż ludzie rozeszli się po całej Matce Ziemi.

Mimo to nadal zwierząt było więcej niż ludzi. I ludzie dzielili się Matką Ziemią ze zwierzętami. Jeszcze pamiętali, że zwierzęta są ich siostrami i braćmi.

Jeszcze pamiętali, że stanowią część jednej wielkiej rodziny. I zwierzęta, i ludzie – to oczy i uszy, i serce Matki Ziemi. Więc kiedy bawiły się delfiny, bawiła się Matka Ziemia. Kiedy śpiewały ptaki, Matka Ziemia śpiewała. Kiedy tańczyły gazy, Matka Ziemia tańczyła. A kiedy ludzie kochali, kochała i Matka Ziemia.

Mijały lata, rodzili się ludzie. Coraz więcej i więcej, i więcej. Aż wreszcie ludzi było więcej niż zwierząt. I ludzie zapomnieli. Zapomnieli dzielić się ze zwierzętami ziemią i wodą, i niebem Matki Ziemi. Zapomnieli, że zwierzęta to ich siostry i bracia. Zapomnieli, że wszyscy są częścią jednej wielkiej rodziny Matki Ziemi. Ludzie zapomnieli. Ale zwierzęta pamiętały. Wiedziały, że kiedyś będą musiały ludziom o tym przypomnieć.

I teraz każdego dnia nasze siostry i bracia przypominają. Bo kiedy bawią się delfiny, ludzie pamiętają. Kiedy śpiewają ptaki, także pamiętają. Kiedy tańczą gazy, także pamiętają.

A kiedy ludzie będą pamiętać, będą też kochać.

- **Rozmowa na temat opowiadania.**

Wypowiedzi dzieci na temat wyglądu Ziemi, jej mieszkańców, ich postępowania.

3. Dzieci starsze (5,6-lennie): Karta pracy, cz. 3, nr 71.

- **Dzieci 4-letnie:** Rytmiczne dzielenie (na sylaby) słów związanych z kosmosem, np.: rakiet (ra-kie-ta), gwiazdy (gwiaz-dy), planety (pla-ne-ty), kosmonauta (kos-mo-nau-ta).

Środa: Przybysze z kosmosu

Cel główny:

- rozwijanie wyobraźni i inwencji twórczej.

1. Dzieci starsze (5,6-lennie): Karta pracy, cz. 3, nr 72.

Dzieci młodsze (4-letnie): Karta pracy, cz. 2, nr 27.

2. Rakiety kosmiczne – wykonywanie pracy przestrzennej z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach.

• Opowieść ruchowa przy muzyce – *Wyprawa na nieznaną planetę.*

Nagranie spokojnej melodii.

Dziecko naśladuje czynności, które pokazuje i o których opowiada Rodzic.

Pewnego dnia dzieci postanowiły wybrać się w podróż, w poszukiwaniu nowej planety. Założyły skafandry kosmiczne, weszły po schodkach do rakiety, zapięły pasy bezpieczeństwa i wystartowały w nieznaną podróż. Leciały, leciały, omijały napotkane rakiety i statki kosmiczne, machały rękami do pilotujących je kosmonautów, aż wylądowały na niezwyklej planecie. Wsiadły z rakiety. Przeskakiwały z nogi na nogę po kamieniach, następnie przepłynęły przez czerwoną rzekę, czołgały się przez zarośla, aż w końcu stanęły na górze. Tam zobaczyły ogromną liczbę kolorowych motyli. Tak jak one zaczęły latać, machając rączkami jak skrzydełkami. Niestety, to je bardzo zmęczyło. Ocierały pot z czoła. Postanowiły chwilę odpocząć. Położyły się na piasku i zasnęły, cichutko pochrapując. Kiedy otworzyły oczy i mocno się przeciągnęły, aby rozprostować kości, okazało się, że znajdują się przy swoich raketach. Wsiadły do nich, wchodząc po schodkach, i ruszyły w powrotną drogę, bo na Ziemi czuły się najlepiej.

• **Nasze rakiety** – wykonywanie wymyślonych przez dzieci raket z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach (różnej wielkości), folii samoprzylepnej i papieru kolorowego.

Plastikowe butelki po napojach (różnej wielkości), folia samoprzylepna, papier kolorowy, klej, nożyczki.

• Samodzielne działania dzieci (**dzieci młodsze wykonują pracę z pomocą Rodzica**)

Dzieci starsze (5,6-lennie): Karta pracy, cz. 3, nr 73.

Czwartek: Kiedy jest dzień, a kiedy noc?

Cel główny:

- poznawanie zjawiska powstawania dnia i nocy.

1. Dzieci starsze (5,6-lennie): Karta pracy, cz. 3, nr 74.

2. Słuchanie wiersza *Halo, tu mówi Ziemia*.

- Zapoznanie z wierszem.

Uświadamianie dzieciom, że Ziemia jest kulą składającą się z dwóch półkul, że kręci się wokół własnej osi i krąży wokół Słońca, a na pełny obrót potrzebuje całego roku.

*Dzień dobry, dzieci! Jestem Ziemia,
wielka, okrągła jak balonik.
Z tej strony – Słońce mnie oświetla,
a z tamtej – nocy cień przesłonił.
Gdy jedna strona jest oświetlona,
to zaciemniona jest druga strona.
Wy zajadacie pierwsze śniadanie,
a spać się kładą Amerykanie.
Właśnie!
Bo ja się kręcę w krąg, jak bardzo duży bąk.*

*– Dobranoc! – wołam.
– Dzień dobry – wołam,
to znaczy zrobiłam obrót dokoła.
A oprócz tego wciąż, bez końca,
muszę się kręcić wokół Słońca.
Nigdyście jeszcze nie widzieli
takiej olbrzymiej karuzeli!
Bo trzeba mi całego roku,
ażeby Słońce obieć wokół.*

- Zapoznanie z wyglądem i zastosowaniem globusa, wprawianie go w ruch (ukazanie wirowego ruchu Ziemi). **Globus.**

- **DLA CHĘTNYCH DZIECI:** Zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem globusa oraz lampki stojącej (jako Słońca) – *Jak powstają dzień i noc*. **Globus, lampka stojąca.**

Wyjaśnianie dzieciom, że Ziemia kręci się wokół własnej osi. Na ten obrót potrzebuje 24 godzin. Dzień jest po tej stronie Ziemi, która jest zwrócona do Słońca – widać je na niebie, jeśli nie ma chmur (demonstracja przez oświetlenie globusa z jednej strony). Noc jest po tej stronie Ziemi, która jest odwrócona od Słońca. Jeśli nie ma na niebie chmur, widzimy wtedy Księżyc, który odbija światło słoneczne, i gwiazdy. Wirowy ruch Ziemi powoduje zmianę oświetlenia Ziemi przez Słońce, dlatego po dniu następuje noc.

3. Dzieci starsze (5,6-letnie): Karta pracy, cz. 3, nr 75.

- Oglądanie ilustracji Księżyca w różnych fazach (ilustracja poniżej)

Księżyc to jedyny naturalny satelita Ziemi. Jest piątym co do wielkości księżycem w Układzie Słonecznym. Obiega on Ziemię w ciągu 27 dni. Księżyc to jedyne ciało słoneczne, na którym lądowali ludzie. Łącznie stanęło na nim 12 osób (sześć lądowań w latach 1969–1972). Z Ziemi przez cały czas jest widoczna tylko jedna jego strona (drugą sfotografowano). Słońce oświetla zawsze (poza zaćmieniami) tylko połowę powierzchni Księżyca. Jego fazy są wynikiem oglądania tej połowy pod różnymi kątami, spowodowanymi różnymi położeniami Słońca, Ziemi i Księżyca względem siebie. Kiedy Księżyc jest w pełni, znajduje się po przeciwnej stronie Ziemi niż Słońce. W nowiu położenie Księżyca na sferze niebieskiej jest bliskie położeniu Słońca.

Dzieci młodsze (4-letnie):

Sluchanie opowiadania Natalii Usenko *UFO*.

- Rozwiązanie zagadki.

*Czy to spodek czy rakietka?
Ufoludek nim ucieka. (UFO)*

(Rodzic tłumaczy, że nazwa UFO powstała z pierwszych liter angielskich wyrazów oznaczających *niezidentyfikowany obiekt latający*).

- Jak mówimy na UFO? (latający spodek)
- Dlaczego tak go nazywamy?

- **Sluchanie opowiadania** (ilustracja poniżej)

Pewnego razu wróżka Laurencja wybrała się do parku na poranny spacer.

– *Jejku!* – *zawołała nagle i stanęła jak wryta. – Śni mi się czy co? Na polance stoi ogromny talerz! Cały biały w różowe kwiatki. Skąd on się tu wziął?*

– *Przyleciał – mruknęła papuga Klarcia.*

– *Telewizji nie oglądasz czy co? To nie jest zwykły talerz, tylko latający. Nazywa się UFO.*

– *A kto to są te małe, kolorowe, co na nim siedzą?*

– *Ufoludki, oczywiście. Zobacz, jak płaczą. Chyba mają kłopoty.*

– *No to chodźmy mi pomóc!* – *zawołała Laurencja.*

Ufoludki na ich widok ucieszyły się okropnie i zaczęły pokazywać coś na migi.

– *Zepsuły im się bateryjki – przetłumaczyła Klarcia. – Nie mogą lecieć dalej.*

– *To ja im takie baterijki wyczaruję!* – *Laurencja podniosła swoją czarodziejską różdżkę. Niestety, za pierwszym razem wyczarowały jej się ogórki. Za drugim – kręgle. A za trzecim maszynka do golenia.*

– *Chyba się nie znam na baterijkach – westchnęła Laurencja. – W szkole czarownic zawsze miałam pałę z fizyki.*

Ufoludki płakały coraz głośniej i wrywały sobie z głów czerwone włosy. Laurencja też zaczęła chlipać.

– *Przestań się mazać!* – *rozzłościła się Klarcia. – Rrrusz głową!*

– *Już wiem!* – *zawołała Laurencja i puknęła się różdżką w czoło.*

W jednej chwili z dwu stron talerza wyrosły wielkie nietoperzowe skrzydła, a z trzeciej – puszysty lisi ogon.

– *Pip, pip, kuraa!* – *wrzasnęły ufoludki i skoczyły do talerza. – Pęki, pęki, pa, pa!*

– *To na pewno znaczy: „Hip, hip, hurra” i „Dzięki, dzięki”* – *wyjaśniła Klarcia.*

– *A „pa, pa” – to sama wiesz.*

W chwilę później talerz, machając skrzydłami i powiewając ogonem, zniknął w chmurach.

– *Tym razem naprawdę ci się udało – powiedziała Klarcia. – Jesteś zupełnie dobrą czarownicą.*

– *No myślę – odparła Laurencja i zadarła nos do góry.*

60

- Co spotkała wróżka Laurencja w parku?
- Jak wyglądało UFO?
- Dlaczego ufoludki wylądowały w parku?
- Co wyczarowała wróżka zamiast baterijek?
- Jak zakończyła się ta historia?

- **Rysowanie UFO** (tak jak sobie je dzieci wyobrażają). **Kredki, kartki.**

Piątek: Gwiazdy na niebie

Cele główne:

- **rozwijanie mowy**
- **rozwijanie sprawności manualnej**

1. Dzieci starsze (5,6-lenie): Karta pracy, cz. 3, nr 76.

2. Słuchanie wiersza D. Gellner *Gwiazda*.

*Gwiazda z miną
uśmiechniętą
tupie w górze
złotą piętą.
Bez latarki
i bez świeczki*

*chodzi nocą
na wycieczki.
Chodzi, chodzi
aż do rana,
no i świeci
sobie sama!*

- Rozmowa na temat wiersza.
- Co robi gwiazda?
- Kiedy na niebie widzimy gwiazdy?

3. Zabawa słowna rozwijająca twórcze myślenie – *Gwiazdka*.

Kończenie zdania: Gwiazdka jest (ma, lubi)... – wyszukiwanie jak największej liczby skojarzeń.

4. Dzieci starsze (5,6-lenie): Wykonywanie rakiety. Wyprawka, karta 17, nożyczki, klej, granatowy karton (z zestawu), żółte gwiazdki i księżyc z papieru samoprzylepnego (z zestawu).

Dzieci młodsze (4-letnie): kolorowanie rysunku przedstawiającego raketę (poniżej).

Kolorowanki DLA CHĘTNYCH DZIECI

